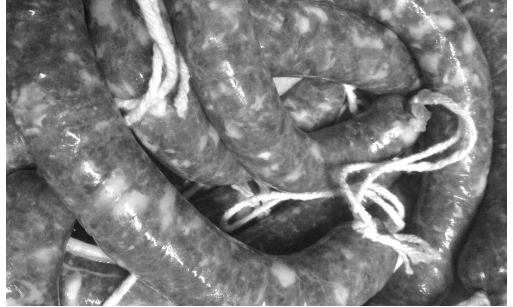

La Fira de la Botifarra torna encara amb més força

L'esdeveniment arriba del 3 al 5 de març i ja és una cita de referència

La Garriga celebrarà els propers 3, 4 i 5 de març, la 6a edició de la Fira de la Botifarra, un esdeveniment que va néixer l'any 2012 amb l'objectiu de promocionar el municipi i esdevenir un referent en el sector cultural i gastronòmic. La fira vol donar a conèixer l'elaboració de la botifarra, que és un producte típic del poble, i, alhora, situar la Garriga en el mapa.

La Fira de la Botifarra s'ha anat consolidant any rere any des de la seva primera edició, i ha aconseguit reunir cada vegada més col·laboracions i complicitats fins a esdevenir una cita ineludible al territori. L'any passat, van ser més de 14.000 les persones que van visitar

municipi per gaudir de les propostes programades per a l'ocasió, així com de la seva vasta oferta de productes de proximitat i km 0 de primera qualitat.

Nous espais

Com l'any passat, s'instal·larà un gran espai gastronòmic a la plaça de l'Església, on el públic podrà assaborir diversos plats. Un altre espai serà el cansalader, on es faran exhibicions i demostracions d'aquest ofici. També es programaran activitats culturals per a tots els públics, així com visites guiades i altres propostes relacionades amb la temàtica de la fira. El dissabte, la situació de la fira alterarà parcialment el mercat i les parades situades

a la plaça de l'Església i al carrer Centre quedaran reubicades a la zona del Carrer de Nostra Senyora de la Salut.

Jornades gastronòmiques

Paral·lelament, del 3 al 31 de març al municipi organitzarà les 1es Jornades Gastronòmiques de la Garriga, en què diversos establiments oferiran plats i receptes amb botifarra i maridatge de vins. Tota la informació de la 6a Fira de la Botifarra de la Garriga es pot consultar al programa d'actes de la fira, que també es pot trobar al web de l'Ajuntament (www.lagarriga.cat). La programació també es pot consultar a la pàgina 2 d'aquest butlletí.

Opinió dels grups polítics

PDECat: "Enguany celebrem la 6a Fira de la Botifarra, un dels productes emblemàtics i que defineixen el nostre municipi. La Fira serveix per donar a conèixer la Garriga i els seus productes arreu de Catalunya i, alhora, és una manera que els nostres comerços i restauradors puguin rebre clients i visitants nous, tot fent créixer el comerç i la restauració local. Molt bona iniciativa amb grans perspectives de futur! Felicitem la regidoria de Promoció Econòmica per mantenir i fer gran aquesta fira!"

Acord: "La Fira de la Botifarra hauria de servir perquè la restauració de la Garriga i elaboradors artesans surtin al carrer a divulgar i oferir el seu producte. Desitgem èxit a tots els expositors i que la Fira contribueixi a fer més conegut el nostre poble arreu del país a través d'un dels productes gastronòmics que més ens identifica"

CUP: "La Fira de la Botifarra és l'esdeveniment que omple els carrers de vida per compartir experiències i estones al voltant de la gastronomia. A més, amb les mostres de l'ofici, dona a conèixer i posa en valor una pràctica amenaçada per les gran indústries càrnies: la Fira posa en valor la qualitat enlloc de la productivitat, i la proximitat enlloc de la precarietat"

C's: "L'any passat vam demanar aprofitar la bona iniciativa que és aquesta fira perquè es mirés de donar un pas més per mirar d'atraure més turisme d'altres comarques. No hem vist per part de l'Ajuntament iniciativa per fer d'aquesta fira un referent a Catalunya, tot i l'excel·lent organització. Ens queda feina per fer des de l'Administració. Tanmateix us desitgem que gaudiu d'aquesta interessantíssima mostra de la nostra gastronomia"

PSC: "Potenciar la Botifarra com a producte de proximitat és una bona forma de treballar la marca La Garriga i atraure turisme de proximitat per afavorir el nostre comerç"

SI: "Quan es fan activitats amb la participació del poble les coses surten bé. Esperem que tothom s'ho passi molt bé i gaudeixin d'un bon cap de setmana!"

ICV: "Tota activitat que comporti promoció turística i econòmica a la Garriga és molt ben rebuda per nosaltres. La Fira botifarra està resultant una fira amb personalitat, molt adient a la tradició gastronòmica del nostre poble"

La tarificació social en els casals municipals

Seguint la línia de treball del nostre grup municipal, aquest any iniciem una nova proposta per als casals que oferta cada any l'Ajuntament: es tracta de la TARIFICACIÓ SOCIAL. Val a dir que aquesta mesura ja s'aplica a l'Escola Bressol Les Caliués, a l'EMAD i a l'Escola Municipal de Música, i ara pensant amb els habitants amb rendes mitjanes-baixes del nostre poble ho ampliem als casals d'estiu i Nadal. Entenem que un gran nombre de famílies del nostre municipi té la necessitat que els seus fills durant les vacances escolars vagin als casals, ja sigui per temes de conciliació familiar-laboral (treball dels pares i mares) o perquè l'infant necessita socialitzar-se. L'Ajuntament proposa un seguit de casals de diverses temàtiques i modalitats en què tots tenen dret a assistir, i el nostre grup no vol que els motius econòmics siguin un entrebanc a aquest dret.

Volem aprofitar per recordar que la Tarificació Social suposa per a les famílies que la demanen i el és concedida unes bonificacions sobre la quota que es paga per assistir a qualsevol escola municipal, i a partir d'aquest estiu a qualsevol dels casals municipals. És a dir, depenent dels ingressos per unitat familiar se'ls reduirà un tant per cent de la quota que han de pagar per tenir accés a aquests activitats. Aquest % varia segons els ingressos, no per tothom es fa la mateixa reducció ja que s'intenta ser el màxim just possible amb aquesta bonificació.

Com sempre el nostre grup aposta pels infants del nostre municipi i, com a conseqüència, per aquelles famílies més desfavorides econòmicament.

La Garriga pel Foment de la Pau

Entre el gener i l'abril d'enguany la Garriga torna a celebrar un cicle d'actes que, partint de la commemoració anual del bombardeig que va patir la Garriga el 29 de gener de 1939, posa l'èmfasi no sols en aquest fet sinó també en la cultura de la pau com a via preferent per a la resolució de conflictes. A part de les rutes guiades pels indrets bombardejats, activitat que a més de tenir una gran acceptació és avui, encara, d'una alta emotivitat, perquè podem comptar amb testimonis directes i familiars afectats per aquell desastre, hi ha un seguit d'actes que mereixen ser considerats. Hem tingut el goig de poder tornar a presentar el llibre de l'historiador Joan Garriga i Andreu, "Revolta i guerra civil a la Garriga (Vallès Oriental), 1936-39". Es tracta d'un llibre originalment escrit el 1986 i que ara ha estat corregit i actualitzat, perquè la història no és un espai immòbil i aquest episodi necessita i dona marge, també encara, per a molts estudis. Des d'aquí volem donar les gràcies al seu autor per l'esforç constant destinat a la divulgació de la nostra història més recent plasmat en una reedició que serà distribuïda -com no pot ser d'altra manera- a tots els centres escolars de la Garriga i a la Biblioteca Núria Albó. Però l'agenda d'activitats previstes no s'acaba. Entre el 18 i el 26 de març podreu visitar l'exposició fotogràfica "Dones del poble sahraui", a can Dachs, i del 31 de març al 23 d'abril la sala d'exposicions acollirà l'exposició "14 d'abril. Els anhels d'un poble", que reivindica la II República com a referent democràtic i fita estroncada pel franquisme. Aquesta exposició també comptarà amb una conferència sobre el paper de la dona entre el 1931 i el 1939. Per acabar, el 19 de març podrem tornar a visitar els indrets del nostre poble que durant la guerra civil van acollir població refugiada d'altres indrets d'Espanya. És una ruta que ens connecta de manera indefectible amb el nostre present desgavellat. Us convidem a participar-hi.

Ser cossos, dir coses i fer cures

//9h.00h.: A la barra del bar de l'estació la mateixa mirada de cada matí clavada sobre mi. Surto a l'andana: prefereixo el fred del matí que el pes d'aquella mirada al meu cos. //10.15h.: Hora de trajecte, amb els cinc minuts de retard habitual de l'R3, entro a la feina i "ostres tu! Samarreta nova, i quina perxa!" No obté resposta, sap que no m'importa la seva opinió però de tant en tant la diu. Perquè sí, perquè vol. //11.45h El so del meu telèfon mòbil trenca el tiqui-tiqui dels dits teclejant informes a l'oficina. A la pantalla lleigeixo "Escola Pep" i una altra vegada que si puc anar a buscar el nen que té febre. Demano permís a direcció i "ja recuperaràs les hores". A aquest pas no tindrè pas vacances, però desfaig camí fins l'escola i passem una tarda de febrades, moccs i tos. Mentrestant les carantoines calmen febrades i el caldo va fent xup xup esperant l'hora del sopar.

En cap moment he dit el sexe de les persones d'aquesta història, però -així amb sinceritat- què l'has imaginat que sóc quan t'explico que el meu cos és objectiu de mirades i opinions?, o que sóc qui plega de la feina per anar a cuidar el meu fill quan està malalt? M'has imaginat home o dona? Qui t'has imaginat que em mira el cos a l'estació, un home o una dona? Qui t'has imaginat que es pren la llibertat d'opinar sobre com em queda la samarreta nova, un home o una dona? La immensa majoria m'haurau fet dona i als altres homes, perquè així acostuma a passar. Per això diem que queda molt a fer i que cal treballar cada dia. Per això diem que cada dia és 8 de març.

El respeto a la pluralidad política en el Pleno de La Garriga

En el Pleno del mes de febrero los 4 partidos independentistas del consistorio presentaron una moción que les venía impuesta desde la Associació Catalana de Municipis (ACM) y la Associació de Municipis per la Independència (AMI) para que La Garriga se sumara al nuevo invento del independentismo "per fer bullir l'olla": el Pacte Nacional pel Referèndum, un nuevo "Juan Palomo yo me lo guiso yo me lo como" pues quienes los conforman son todos del entramado independentista con la inestimable ayuda de ICV, EUiA, Podemos y el partido de Colau. Evidentemente Cs fue el único partido que votó en contra en ese Pleno por los motivos que podéis leer y escuchar en nuestras redes sociales.

En un apartado del manifiesto de este pacto se pide que se dé un debate democrático, plural y en igualdad de condiciones entre las opciones que hay en Cataluña. Piden algo que son incapaces de hacer y que no existe actualmente. No lo hay en los medios de comunicación públicos y concertados y cuesta que lo haya en el Pleno del Ayuntamiento de La Garriga como quedó patente en el del último mes. Por un lado asistimos a la ya clásica interrupción por parte de la Alcaldesa de las intervenciones de nuestro portavoz Ángel Guillén cuando defiende nuestra posición ante mociones que tratan temas independentistas mientras otros concejales sí pueden alargarse con el beneplácito de la Presidencia del Pleno. Pero peor que esto es que un concejal del Gobierno, el Sr. Benzekry, falte al respeto con soberbia y malos modos al portavoz y a los votantes de Cs, vecinos de este concejal, por el mero hecho que nuestra formación presente mociones que según él le hacen perder el tiempo además de acusar a nuestro portavoz de hacer el ridículo. ¿Motivo? Que la segunda fuerza política en La Garriga y la 4ª a nivel municipal pida salir de la AMI tras una sentencia que afirma que no está entre las competencias municipales trabajar por la independencia de Cataluña. Así es como entiende la pluralidad política ERC, ese es el "Nou País" que quieren en el que otras fuerzas políticas no puedan plantear temas que no sean del agrado de ERC. Lecciones de pluralidad y de democracia de Acord-ERC no aceptamos, pues, ninguna. Seguiremos, aunque le pese al Sr. Benzekry y a su partido defendiendo nuestras propuestas en el Pleno.

8 anys després... reformem el carrer Banys!

Han hagut de passar 8 anys i 2 legislatures per poder parlar de l'execució d'un dels projectes capçalers pel PSC durant la legislatura 2007-2011. La reforma dels carrers Calàbria - Banys, a més de la reforma de la placa de Can Dachs i de l'Església, el que nosaltres anomenem la reforma del Centre. 8 anys després celebrem que l'equip de govern posi punt i final aquesta reforma, donant prioritat als vianants en aquest tram per donar el centre a les persones. Hem hagut de sentir-ne de tots els colors, hem hagut de patir com persones vinculades als partits de govern a l'actualitat lideraven manifestacions en contra d'aquestes reformes, hem hagut d'escollar com ens deien que això no era prioritari... Però el temps posa a tothom en el lloc que li correspon i finalment el govern de CIU + Acord s'ha "adonat" que la reforma del centre en la seva globalitat era estrictament necessària. Voreres més amples i accessibles, carrers a un sol nivell de prioritat invertida, zones de càrregues i descàrrega i unes grans places, de les quals tot i l'oposició inicial se n'ha demostrat la funcionalitat i s'han convertint en el pulmó de la vida associativa i de lleure del nostre municipi. Després d'aquestes reformes, s'ha vist que hem d'anar un pas més enllà, convertint el tram reformat del carrer Calàbria en carrer per vianants, tancant-lo al trànsit, obrint-lo només per a facilitar l'accés dels veïns i veïnes als seus aparcaments i la càrrega i descàrrega dels mateixos veïns i veïnes i dels comerços. D'aquesta forma, la Garriga guanyarà en continuïtat i farem un impuls perquè el teixit comercial del nostre poble no es quedi només al centre, sinó que hi hagi una continuïtat, primer amb el Barri de Dalt i en altres noves fases, amb el Barri de Montserrat. Un nou objectiu, que esperem que no triguin 8 anys més en la seva aplicació.

Un referèndum sense campanya o una campanya sense referèndum

Ja fa un temps que el nostre president i els seus socis polítics ens varen prometre per aquest 2017 la celebració del referèndum. D'altra banda, l'estat espanyol i totes les seves clavegueres ens diuen que no ens deixaran fer-lo. Mentre estem amb la cantarella de si el farem o no, ningú, cap de les dues hipotètiques parts, ni els del SÍ ni els del NO, no hem començat cap campanya que faci veure als possibles indecisos els beneficis d'una opció o de l'altra. Nosaltres, els de SI La Garriga, podem entendre que els partidaris del NO no facin campanya, ja que si ells, que es veuen en minoria, no volen sentir a parlar de referèndum, encara menys de campanya pel referèndum. Però i els del SÍ? Voleu dir que no estem perdent un temps molt valuós en convèncer possibles indecisos o partidaris en principi d'un NO per "tradicció ideològica" o per por als canvis? Potser estem massa pendents d'un Govern Espanyol i de la seva polititzada justícia i estem caient al seu parany? Només veïem tímids intents de fer campanya per part de l'ANC o Demòcrats pel SÍ... Però on son els grans partits polítics catalans que haurien de ser els primers i més actius impulsors de la campanya del SÍ? On son CUP? On cal recordar que els escocesos, amb dos anys de campanya, no van ser capaços de convèncer la majoria suficient per avui poder ser un país independent. Els catalans en serem capaços amb una campanya, en el millor dels casos de pocs mesos, o en el pitjor, de dies? **VINGA! SOM-HI!** Encara hi ha molta feina a fer si volem guanyar el referèndum al "Cinturón rojo" o a zones tradicionalment de votants NO independentistes. Potser al final tindrem un referèndum sense campanya o una campanya sense referèndum??

8 de març. Polítiques feministes, pressupostos per a la justícia de gènere!

El 8 de març és una de les commemoracions anuals més importants de l'agenda feminista des que el 1910 la Internacional Socialista va proclamar el Dia de les Dones. L'ordre patriarcal s'imposa en les societats del món. La globalització del capitalisme salvatge ha esdevingut una xacra per a les conquestes en drets socials i laborals de les dones ja que ha necessitat de la divisió sexual dels treballs per continuar privilegiant una classe social minoritària sobre les altres. La pèrdua de legitimitat que han patit les polítiques d'igualtat, fruit de les concepcions neomasclistes que han impulsat els governs de dretes per retallar-les, impacten sobre els drets humans de les dones. La precarització i a tur les lliars dels nostres carrers. Els indicadors d'igualtat de gènere constaten la feminització de la pobresa, que colpeja de manera més severa les dones amb fills a càrrec que tenen una unitat familiar monomarental. Nens i nenes que, en bona part, són de nuclis familiars monomarentals. Retallar en igualtat és empobrir la vida de dones, nenes i nens. L'estructura del mercat laboral manté en més alta desocupació i atur les dones. La precarització dels salaris ha fet incrementar la bretxa salarial entre dones i homes. La divisió sexual dels treballs de cura i domèstics continuen ocupant més temps a les dones. Els permisos de maternitat i paternitat, tot i l'últim augment del permís patern a 30 dies, continuen sent un obstacle perquè no s'equipara al matern. Això en perpetua l'estigmatització de les dones al món laboral i per la coresponsabilitat en la cura de fills i filles. Treballar avui no és garantia per poder dur a terme un projecte de vida emancipador i autodeterminat per a moltes dones. La manca de protecció social en prestacions econòmiques, beques, ajuts i les baixes pensions estan incrementant la pobresa. La situació de l'habitatge i els alts costos que implica l'accés al lloguer a gran part del territori català, comporta altes dificultats per mantenir els costos bàsics de la vida quotidiana. No oblidem que les discriminacions i la vulneració dels drets econòmics de les dones és encara més salvatge quan s'interseccionen sobre les dones més factors de vulnerabilitat com la salut, la diversitat funcional, l'edat, l'origen o la pertinença a minories ètniques. Af no abordar els factors de discriminació de gènere amb polítiques públiques deixa moltes dones en alternatives de subsistència que impliquen l'exploitació en l'àmbit laboral, en el servei domèstic o sexual. El compromís de les institucions públiques amb els drets humans de les dones només pot expressar-se amb la realització de polítiques per la justícia de gènere. Els manifestos no canvien realitats. Les realitats es canvien amb polítiques transformadores i amb pressupostos per a desenvolupar-les. La defensa d'aquestes polítiques no pot només quedar a mans dels ajuntaments i els feminismes. Les dones reclamen es institucions als servei del bé comú i dels nostres drets humans.